

**Бережіть себе та своїх
близьких!**

**Навчально-методичний центр
цивільного захисту та безпеки
життєдіяльності
Кіровоградської області**

**МІНИ – ВИБУХОНЕБЕЗПЕЧНІ
ЗАЛИШКИ ВІЙНИ. ЯК
ЗАХИСТИТИСЯ ВІД НИХ?**

м. Кропивницький

Наша адреса:

Україна, 25009, Кіровоградська обл.,
місто Кропивницький, вул.Глинка,
будинок 2
тел. 0522 330015
e-mail: nmc.kirovohrad@dsns.gov.ua
сайт: www.kr.dsns.gov.ua
ми у Facebook:

Вибухонебезпечні предмети – це гранати, артилерійські боєприпаси (зокрема мінометні міни), усі інші боєприпаси, а також будь-які пристрої, будь-якого вигляду та форми, підозрілі предмети, здатні за певних умов (або при взаємодії з ними) вибухати.

Міна – це боєприпас, що встановлюється під землю, на землі чи поблизу її поверхні. Це зброя насамперед оборонної війни. Міни встановлюють задля перешкоджання маневруванню живої сили ворога, щоб унеможливити доступ до певних ділянок місцевості. У разі, коли міни встановлюють хаотично або буквально “засівають” ними великі ділянки місцевості шляхом використання касетних боєприпасів – загроза зростає. І насамперед для мирних жителів.

Щоб не стати жертвою мін, треба бути надзвичайно обережними на місцевості, де проходили бойові дії. Там ще довго знаходитимуть небезпечні “залишки війни”. Звертайте увагу на попереджувальні знаки про наявність мін чи вибухонебезпечних предметів.

Варто зазначити, що, крім офіційних знаків, можуть траплятися написи-попередження (СТОП!, МІНИ!) або позначки, виготовлені з підручних засобів (із пляшок, каміння, перехрещених гілок, яскравих ганчірок, стрічок). Також можливі позначення кольоровою фарбою. На потенційну небезпеку можуть вказувати скалічені або загиблі тварини, які могли випадково зайти на заміновану ділянку.

Не меншу небезпеку становлять саморобні вибухові пристрої та “міни-пастки”. Вже з самого терміну – саморобний – стає зрозуміло, що виробництво таких пристроїв

відбувається зазвичай не на підприємствах. Зверніть увагу на малюнок – який вигляд вони можуть мати.

Типові ознаки саморобних вибухових пристроїв:

- наявність ізоляційної стрічки;
- наявність дротів, елементів живлення, радіоантен, годинникового механізму;
- підозрілі звуки: клацання, пицання, хід годинника;
- світлове мерехтіння (лампочки, світлодіодів).

Варто згадати і про розтяжки як засіб підризу вибухових пристроїв (наприклад, протипіхотні гранати, замасковані та встановлені на розтяжках. Дистанція ураження такого пристрою – до 200 метрів). Розтяжки можуть бути виготовлені з дроту, з тонких міцних ниток, із монопіткн (ліски). Через те, що вони тонкі, їх дуже важко виявити, а для нефахівця – неможливо. Запам’ятайте – категорично заборонено перерізати розтяжку, намагатися виявити місце її закріплення або пробувати знешкодити: цим мають займатися тільки спеціалісти!

Основна особливість “мін-пасток” (“мін-сюрпризів”) полягає в тому, що їх ховають усередині або біля звичайних предметів і провокують людину виконати певні дії – взяти, увійти, підняти, зрушити з місця, відкрити. Як приклад – мінування тіл убитих або важкопоранених, встановлення протипіхотних мін під сидіння “кинутого” автомобіля, під кришку бензобака, під сходинку подвір’я, на поріг, у шафу з паперами тощо.

Побачивши зображення чи фото міни, навряд чи хтось всерйоз замислиться

про небезпеку, а от натрапивши на такий предмет у реальному житті, варто згадати все, про що ми говорили, і дотримуватися такого порядку дій:

Якщо помітили збоку свого шляху міну чи підозрілий предмет (розглядаємо як потенційно вибухонебезпечний):

- (1) не наближайтеся, не торкайтеся, не намагайтеся вдавати фахівця;
- (2) зробіть маркування – у телефоні (або зніміть координати в навігаторі) та встановіть помітні позначки з підручних засобів (не наближаючись до небезпечної локації);
- (3) повідомте про небезпечну знахідку за номерами 101, 112, або військовим.

Якщо помітили НА своєму шляху міну чи підозрілий предмет:

- (1) зупиніться, не панікуйте, зберіться з думками, огляньте місцевість навколо – чи є інші видимі небезпеки, оцініть ситуацію;
- (2) не наближайтеся, не торкайтеся, не намагайтеся вдавати фахівця;
- (3) обережно поверніться назад, використовуючи свої видимі сліди;
- (4) відійшовши на відстань не менше 300 м, зробіть маркування в телефоні (або зніміть координати в навігаторі) та встановіть помітні позначки з підручних засобів (не наближаючись до небезпечної локації);
- (5) повідомте про небезпечну знахідку за номерами 101, 102, або військовим.

Отже, відповідь на запитання “як захиститися від мін” – це дотримання правила “ЗНАЙ – СТЕРЕЖИСЯ – УНИКАЙ” та трьох “НЕ”: не чіпай, не панікуй, не поведься зухвало”.